

την ημέρα - τη βδομάδα - το μήνα κττ. σύνθηθ. *Μιά βοῦνὰ* *ἀευνε νὰ λιθυμήσῃ* Σκαδ. || Φρ. *Βολά σου καὶ βολά* *ν (μὲ τὴν σειρὰν σου καὶ μὲ τὴν σειρὰν μου, πότε ἐσύ,* *πότε ἐγώ).* *Βολὲς βολὲς* (ἄλλοτε μὲν, ἄλλοτε δέ, οἶον: *ἄλλες βολὲς εἶμαι καλὰ καὶ βολὲς βολὲς ὑποφέρω).* *Μιά* *βολὰ ποῦ* (ἀφοῦ, ἐπειδή, οἶον: *μιά βολὰ ποῦ τὸ θέλεις,* *τὸ γίνῃ, μιά βολὰ ποῦ ἤρθες, μείνε μαζί μας κττ.)* *Κάμ-* *μι βολὰ* (ἐνίοτε, κάπου κάπου, οἶον: *κάμμι βολὰ μαλώ-* *με, κάμμι βολὰ τὸν βλέπομε νὰ ἔρχεται).* *Κάμμι βολὰ* *ἱφνης, οἶον: κάμμι βολὰ γυρίζει καὶ μοῦ λέει* σύνθηθ. *βουλὲς βουλὲς* (ἐνίοτε) *Βλάστ.* *Ἀπὸ βολᾶς* (εἰς ἄλλην πε- *τασιν) Ἄνδρ.* *Κατὰ ὦρα καὶ κατὰ βουλὰ* (εἰς τὸν κα- *λλήλον χρόνον) Εὐβ.* (Στρώπον.) || Γνωμ. *Τοῦ παιδιοῦ* *ν τὸ παιδί οὐδὲ βολὲς παιδί μου* Μεγίστ. || Ἄσμ.

Πέραν τῆ νύχτα τρεῖς βουλὲς καὶ τὴν ἡμέρα πέντι *καὶ οὐδὰς πινῶς μὲ τοῖς ποντῶν, κάμι του πῶς δὲν ξέρεις* *Χαλκιδ.*

Μιά φόλα ἐγεννήθηκα, μιά φόλα θὰ ποθᾶνω *Κρήτ.*

Βολὲς μὲ κάνεις καὶ γελῶ, βολὲς βολὲς καὶ κλαίω *Πελοπν.* (Δημητσάν.)

βολάδα ἢ, Κύθν. Νάξ. (Κορων.) Σέριφ. Σκῦρ. κ. ἄ. *βουλάδα* Λέσβ. κ. ἄ. *ἀβολάδα* Κύθν. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. Σίκιν. Σίφν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. παλαιοῦ οὐσ. *βολᾶς* παρὰ τὸ *βάλλω* *καθ' ὃν τρόπον τὸ καταβολᾶς παρὰ τὸ καταβάλλω.*

1) Λίθος χειροπληθὴς κατάλληλος εἰς τὸ νὰ βάλλῃ *νὰ πετροβολήσῃ* τις Κύθν. Κύθν. Λέσβ. κ. ἄ.: *Μοῦ* *πέταξένε μιά βολάδα* Κύθν. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ μέ- *τωπον* (ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ βάλλειν, τοῦ πετροβολεῖν κατὰ *πρόσωπον*) Κύθν.: *Πάω βολάδα* (ἀντιμετωπίζω τινὰ ἐχ- *θρικῶς κατὰ μέτωπον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πλήττειν* *αὐτὸν ἄλλοθεν).* 2) Σωρὸς μικρῶν λίθων Νάξ. (Κινίδ. *Κορων.)* β) Πληθ., οἱ ἐξωγκωμένοι βουβωνικοὶ ἢ τρα- *χηλικοὶ ἀδένες* Σκῦρ.: *Πρηστήκανε οἱ βολάδες μου. Πο-* *νοῦνε οἱ βολάδες τοῦ λαμοῦ μου.* 3) Μέγας λίθος ἢ *βράχος* Κύθν. Κύθν. Λέσβ. Μῆλ. Νάξ. Σέριφ. Σίκιν. *Σῦρ. κ. ἄ. Συνών. βολάδι.* β) Σκόπελος θαλάσσης *Σίκιν.* 4) Μετῶν. ἄνθρωπος παχὺς καὶ ἄκομπος Σίφν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἄνδρ. Πάρ. Πελοπν. (Ἀργολ.) *Σέριφ. καὶ ὑπὸ τοὺς τύπ. Βολάδες Ἄνδρ. Σῦρ. Ἀβολά-* *δες Μῆλ. Βολάδα Ἐπισκόπου Κύθν. Ὁρθὴ Βολάδα Σῦρ.* *Ἀσπρη Ὀλὰ Κάμπ. Σβολάδα Πελοπν. (Τριφυλ.)*

βολαδεᾶ ἢ, Κύθν. *βουλαδεᾶ* Λέσβ. *ἀβολαδεᾶ* Ἰων. *(Κρήν.) Σίκιν.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βολάδα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εᾶ.

1) Βολὴ λίθου, πετροβολισμὸς ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Βάζου* *ς τὴ βουλαδεᾶ (πετροβολῶ) Λέσβ.* 2) Πληγὴ ἐκ βολῆς *λίθου Ἰων. (Κρήν.)*

βολάδι τό, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βολάδα.*

Λίθος μέγας, βράχος. Συνών. *βολάδα* 3. Ἡ λ. *ὑπὸ τὸν τύπ. Ὀλάδια τοπων. Κάμπ.*

βολαδιάζω ἀμαρτ. *βουλαδιάζου* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βολάδα.*

Ρίπτω κατὰ τινος λίθους. Συνών. *πετροβολῶ.*

βολάζω, Ἄνδρ. Βιθυν. Θράκ. (Ἐπιβάτ. Μυριόφ.) *Κύθν. Κωνπλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ.* *Πελοπν. (Πυλ. κ. ἄ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Κούταλ. Κύζ. Πά-*

νορμ.) Σέριφ. Σῦρ. Τῆλ. Τῆν. Χίος κ. ἄ. - ΑΜαμμέλ. Θα- *λασσιν. 32 καὶ 107. - Λεξ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ.* *Μ'Εγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. 310 Προ. Δημητρ. βου-* *λάζου Λῆμν. Μακεδ. (Καστορ.) Σάμ. Τῆν. βαλάζω Εὐβ.* *(Ὁκτον.) βολάσσω Εὐβ. (Κουρ.) Ἰκαρ. Κρήτ. Κύθηρ.* *Σέριφ. Χίος κ. ἄ. βολάτω Σίφν.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόλος.* Τὸ *βαλάζω* κατ' ἀφομ. προ- *ληπτικῇ. Τὸ βολάσσω κατὰ τὰ ἀρχαιοθὲν διασωθέντα* *εἰς -σσω, ὡς ἀράσσω, δι' ὃ ἰδ. ἀράζω κττ.*

Α) Μετβ. 1) Ρίπτω τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν *πρὸς ἀλιεῖαν Θράκ. (Ἐπιβάτ. Μυριόφ.) Ἰκαρ. Κύθν.* *Κύθηρ. Κωνπλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ.* *Προπ. (Ἀρτάκ. Κούταλ. Κύζ. Πάνορμ.) Σέριφ. Τῆλ. Τῆν.* *Χίος κ. ἄ. - Λεξ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Μ'Εγ-* *κυκλ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. Προ. Δημητρ. Συ-* *νών. βολιάζω (Ι), βολίζω. β) Ἀλιεύω διὰ βολῶν,* *ἥτοι ρίπτων καὶ ἀνασύρων ἀμέσως τὸ δίκτυον Βιθυν.* *Μακεδ. (Καστορ.) κ. ἄ. - ΑΜαμμέλ. ἐνθ' ἄν. 107. 2)* *Ἀνακινῶ, πλήττω τὴν θάλασσαν μὲ τὴν βολαχτῆραν* *ἐκατέρωθεν τῶν δικτύων, ἵνα πτοηθέντες οἱ ἰχθύες ἐμ-* *πέσουν εἰς αὐτὰ Ἄνδρ. Κρήτ. Μύκ. Πελοπν. (Πυλ. κ. ἄ.)* *Σάμ. Σίφν. Σύμ. Τῆν. κ. ἄ. Καὶ ἀμτβ. ἀνακυκῶμαι, ἀνα-* *ταράσσομαι, ἐπὶ τῆς θαλάσσης Σύμ. Συνών. βολίζω.*

3) Κτυπῶ τὸ γάλα πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βουτύρου Εὐβ. *(Ὁκτον.) 4) Ἀνακινῶ τὸ ἐντὸς δοχείου ὑγρὸν διὰ νὰ* *σχηματισθῇ καθίζημα Σῦρ. 5) Δέρνω, κτυπῶ Λῆμν.: Ὁγοῖον πιδάσ' ἀπ' τῇ σπιτόμαδρα τὸν πιάν'νι καὶ τὸν* *βουλάζ'νι.*

Β) Ἀμτβ. 1) Βυθίζομαι Εὐβ. (Κουρ.): *Πὸ τὸ* *πρωὶ ὡς τὸ βράδυ βολάσσει μέσ' ὅς τὰ νερά. 2) Ἀνα-* *πηδῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἐπὶ ἰχθύων Κρήτ.: Βολάσσει ἢ βοῦπα (ἢ γῶπα). 3) Διατελῶ ἐν κινήσει πε-* *ριστρεφόμενος πάντοτε περὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον Ἄνδρ. Κρήτ.* *Μύκ. Χίος κ. ἄ. Συνών. ἀναβολιάζω 6, στριφογυ-* *ρίζω. 4) Πλανῶμαι ἀσκοπῶς Μύκ. - ΑΜαμμέλ. ἐνθ' ἄν. 32: Ποίημ.*

Ἀκρογιαλὰ τραυῶ κ' ἔτοι ὡς βολάζω

τῆς μοίρας μου πικρὰ καὶ τῆς κρᾶζω

ΑΜαμμέλ. ἐνθ' ἄν.

βόλακας ὁ, Κάμπ. Κρήτ. Χίος κ. ἄ. - Λεξ. Βλαστ. 481.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βόλος* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακας.

1) Λίθος χειροπληθὴς Κρήτ. Χίος - Λεξ. Βλαστ.: *Τοῦ ὄνρε ἕνα βόλακα Χίος Τοῦ τρανοῦσε καὶ βολάκους!* *αὐτόθ. 2) Ὁγκόλιθος, βράχος Κάμπ. Κρήτ. Χίος κ. ἄ.* *Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόλακας Κάμπ. Κρήτ.* *Μακεδ. (Δράμ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. Τῆν. Χίος Βολά-* *κοι Ἀντικύθ. Ἀσπρος Βόλακας Κάμπ. Σουβλωτός Ἀβόλα-* *κας Κρήτ. Χοττροὶ Βολάκοι Κρήτ.*

βολακᾶ ἢ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόλακας* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εᾶ.

Κτύπημα διὰ λίθου. Συνών. *βολακίδι, πετρεᾶ.*

βολάκι τό, σύνθηθ. *βουλάξ'* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *ἀβολάκι* Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόλος* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα- *ταλ. -άκι.*

1) Σφαιρίδιον μὲ τὸ ὅποιον παίζουν τὰ παιδιά καὶ *γενικῶς πᾶν μικρὸν σφαιρικὸν πρᾶγμα σύνθηθ. Συνών.* *βολαράκι. 2) Παραθαλασσία ἢ παραποταμία ψῆφος* *Κύθηρ. Κύθν. Προπ. (Ἀρτάκ.) Τῆν. κ. ἄ.: Μαζεύει βο-* *λάκια ὅς τὴν ἄμμο Τῆν. || Ἄσμ.*

Εἶχε τὸν ἄμμο πάπλωμα, τὴ μαύρη γῆ σεντόνι
καὶ τὰ βολάκια τοῦ γιалоῦ τὰ ἔχε προσκέφαλό του
Ἄρτάκ. Συνών. βόλι, βότσαλο. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ.
Σβολάκια καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Μαζαίικ.) 3) Νόμι-
σμα ἀξίας τριῶν λεπτῶν (παλαιότ.) Πελοπν. (Σουδεν.).

4) Πληθ., εἶδος φαγητοῦ ἐκ ψιλοκομμένου κρέατος,
ὀρύξης καὶ διαφόρων καρυκευμάτων παρασκευαζόμενον
εἰς σφαιρικά σχήματα Θράκ. (Μυριόφ. Περίστασ. Στέρν.)
Συνών. βόλοι (ιδ. βόλος), γιουβαρλάκια.

βολακιᾶς ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βόλακας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-εῖας.

Τόπος ὅπου ὑπάρχουν λίθοι πολλοὶ χειροπληθεῖς.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

βολακίδι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βόλακας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

Κτύπημα διὰ λίθου. Συνών. βολακιά, πετρεά.

βολάκος ὁ, Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βόλος καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ.
-άκος.

Ὁ στρουμπουλὸς ἄνθρωπος ὁμοιάζων μὲ βόλον, συ-
νήθως ἐπὶ παιδίου: Καλῶς μου τὸ βολάκο μου! (θωπευ-
τικῶς πρὸς παιδίον). Πβ. βόλι. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών.
Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

* **βολάκριδας** ὁ, βολάκριθας Λεξ. Βλαστ. 437 βου-
λάκριθους Λέσβ.

Ἐκ συμφύρε. τοῦ ἀρχ. οὗς. βολακρία καὶ τοῦ οὗς.
ἀκριδα. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5,71.

Ἡ ἐντὸς βώλου (ἀργιλλώδους γῆς) παραμένουσα ἄπτε-
ρος ἔτι ἀκρις τοῦ γένους τῶν ἀκριδίων (acridii). [* *]

βολαράκι τό, σύνθηθ. σβολαράκι πολλαχ. βολα-
ράται Μεγίστ. κ. ἀ.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. βολάρι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άκι.

Βολάκι 1, ὁ ἰδ.

βολάρι τό, Θήρ. κ. ἀ. βουλάρ' Θάσ. σβολάρι Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βόλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι.
Πᾶν πρᾶγμα σφαιρικὸν ἢ παραπλησίον σχήματος ἐνθ' ἂν.
Ἐνα βολάρι ζάχαρι Θήρ. Συνών. βόλι.

βολαρίδα ἡ, Χίος.

Ἐκ τοῦ οὗς. βολαρίδι ὡς τύπος μεγεθυντικός.

Βόλος συνήθως μαστίχας.

βολαρίδι τό, Χίος.

Ἐκ τοῦ οὗς. βολάρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

Μικρὸς βόλος συνήθως μαστίχας.

βόλασμα τό, Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Μύκ. κ. ἀ. — Λεξ.
Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. βόλαγμα Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ βολάζω.

1) Ἡ βολή τῶν δικτύων πρὸς ἀλιεῖαν ἐνθ' ἂν. 2)
Μέρος κατάλληλον πρὸς ἀλιεῖαν διὰ τῆς βολαχτήρας
Μύκ.: Τὸ μέρος αὐτὸ ἔχει καλὸ βόλασμα.

βόλασσος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. βολάζω, παρ' ὁ καὶ βολάσσω. Διὰ τὸν
σχηματισμὸν πβ. τὸ ἀρχ. οὗς. πέτασος ἀπὸ τὸ πε-
τάννυμι.

Πτήσις πολλῶν πτηνῶν ὁμοῦ (διὰ τὴν σημ. πβ. βο-
λάζω Β 2): Βόλασσο κάνουνε οἱ πέρδικες.

βολάτορας ὁ, Κύθν. Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὗς. βολή (Ι) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άτορας.

1) Ὁ ἔχων ἀγρόκτημα εἰς τὴν αὐτὴν μὲ ἄλλον γαιο-
κτήμονα περιοχὴν, ὁ συνορεύων μὲ ἄλλον Σίφν. 2) Ὁ
βόσκων τὸ ποιμνιὸν τοῦ εἰς περιοχὴν συνήθως ὠρισμέ-
νην Κύθν.

βολαχτήρα ἡ, Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Μεγίστ. Πελοπν.
(Ἄγιος Ἄνδρ. Λακων. Μεσσ. Πυλ.) Σύμ. Τήν. κ. ἀ. —
Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 310 Δημητρ. βουλαχτήρα Σάμ.
Σκῦρ. κ. ἀ. βολοχτήρα Χάλκ. βολαχτήρα Εὔβ. (Ὁ-
κτον.) βολαστήρα Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 310 Δημητρ.
βολατήρα Σίφν.

Ἐκ τοῦ ρ. βολάζω, παρ' ὁ καὶ βαλάζω, ὅθεν τὸ
βαλαχτήρα.

1) Ἀλιευτικὸν ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποῦ οἱ ἀλιεῖς πλήτ-
του ἰσχυρῶς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης διὰ νὰ πτοή-
σουν τοὺς ἰχθύς καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσουν νὰ προωθηθοῦν
πρὸς τὰ δίκτυα Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Μεγίστ. Πελοπν.
(Ἄγιος Ἄνδρ. Λακων. Μεσσ. Πυλ.) Σάμ. Σίφν. Σύμ.
Τήν. Χάλκ. κ. ἀ. — Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 310 Δημητρ.
Συνών. βολαχτήρι, βολεᾶς 1, βολιαχτήρα. 2) Τὸ
ἔμβολον διὰ τοῦ ὁποῦ πλήττουν τὸ γάλα ἐντὸς τοῦ κά-
δου διὰ νὰ ἀποχωρίσουν τὸ βούτυρον Εὔβ. (Ὁκτον.) Σκῦρ.

βολαχτήρι τό, ἀμάρι. βολατήρι Σίφν.

Ἐκ τοῦ ρ. βολάζω.

Βολαχτήρα 1, ὁ ἰδ.

βολεᾶ ἡ, βολέα Κύθηρ. Μέγαρ. ἀβολέα Πελοπν.
(Λεῦκτρ.) βολεᾶ Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Μεσσ.) Χίος κ. ἀ. — Ἀρχ. Ρώμ. 2, 263 ΣΠε-
ρεσιᾶδ. Σκλάβ. 73 — Λεξ. Αἰν. Δημητρ. βουλεᾶ Μακεδ.
(Ὁλυμπ. Χαλκιδ.) Τήλ. κ. ἀ. βολία Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὗς. βόλι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εᾶ.

1) Βολὴ σφαίρας πυροβόλου ὅπλου Κύθηρ. Μακεδ.
(Ὁλυμπ. Χαλκιδ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λεῦκτρ.)
Τσακων. Χίος κ. ἀ. — ΣΠερεσιᾶδ. ἐνθ' ἂν. — Λεξ. Δη-
μητρ.: Κακὴ βολεᾶ! (ἀρᾶ) Καλάβρυτ. Νά ντι ντῆ ἂ βο-
λία! (νὰ σὲ κτυπήσῃ τὸ βόλι! ἀρᾶ) Τσακων. || Παροιμ. φρ.
Βολεᾶ νὰ σὲ βρῇ, κάουρα, | μὲ τὰ στραβὰ τὰ πόδια!

(πρὸς τὸν ἀποστελλόμενον εἰς ἐργασίαν ἐπείγουσαν καὶ
βραδύνοντα νὰ ἐπανέλθῃ) Μεγίστ. || Ἄσμ.

Βολεᾶ τοῦ ῥτενε ῥς τὸ πλευρό, βολεᾶ ῥς τὴν ἀμασκάλη
Χίος

Πικρὴ βουλεᾶ τὸν χτύπησι, πικρὴ φαρμακουμένη

Ὁλυμπ. Χαλκιδ. — Ποίημ.

— Βαστῆς ἀκόμα ῥς τοῖς βολεῖς καὶ ῥς τοῖς σπαθῆς ἀντέχεις.

— Ἄν τοῖς βαστάω τοῖς βολεῖς καὶ τοῖς σπαθῆς τὸ ξέρις

ΣΠερεσιᾶδ. ἐνθ' ἂν. β) Βολὴ σφαίρας παιδιᾶς Νάξ.

(Ἀπύρανθ.) γ) Βολή, κτύπημα διὰ ριπτομένου λίθου
Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἰεῖα βολεᾶ μοῦ ἴδωκε καὶ κόδευγε
νὰ μοῦ σπάσῃ τὴ γεφαλὴ μου. δ) Ὁ ριπτόμενος λίθος

Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐπέταξα τὴ βολεᾶ καὶ λάβωσά τον.

ε) Μολύβδινος βόλος δικτύου Πελοπν. (Μεσσ.) Τήλ.

2) Ἀπόστασις βολῆς Ἀρχ. Ρώμα ἐνθ' ἂν.: «Ἀφοῦ
δὲ ἐπλησίασεν [ὁ ἐχθρὸς] εἰς μίαν βολεᾶς τόπον, ἤρχισεν
ὁ πόλεμος». 3) Τοπικὸν σημεῖον, εἰς ὃ βάλλει τις
Λεξ. Αἰν.

